

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

С. КОРЕЦЬКИЙ

“ ”

2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України щодо особливостей здійснення митних формальностей щодо товарів, які переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 44—48, ст. 552) такі зміни:

1. У статті 3¹:

1) у частині першій слова “митної декларації” замінити словами “митної декларації, крім випадків, визначених частиною другою цієї статті”;

2) доповнити статтю частиною другою такого змісту:

“2. Для цілей здійснення нарахування та сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів підприємством електронного інтерфейсу — резидентом застосовується офіційний курс валюти України до іноземної валюти, встановлений Національним банком України, що діє на 0 годин дня отримання продавцем (іншою особою на користь продавця) коштів в оплату вартості проданих товарів, незалежно від того, коли такі товари будуть ввезені на митну територію України.

Для цілей сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом застосовується останній опублікований курс євро до іншої іноземної валюти, визначений Європейським центральним банком, що діє на 0 годин дня подання звіту про нарахування та сплату митних платежів відповідно до законодавства України з питань митної справи.”.

2. У статті 4:

1) пункт 27 частини першої доповнити підпунктом “г”) такого змісту:

“г) податок на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів;”;

2) частину другу доповнити абзацом такого змісту:

“Терміни “дистанційний продаж товарів”, “електронний інтерфейс для цілей правил дистанційного продажу товарів”, “підприємство електронного інтерфейсу”, “посередник підприємства електронного інтерфейсу”, “правила дистанційного продажу товарів” вживаються у цьому Кодексі у значеннях, наведених у Податковому кодексі України.”.

3. Статтю 233 доповнити частиною сімнадцятою такого змісту:

“17. Щодо товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, які переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових чи експрес-відправленнях, посадові особи митних органів здійснюють митний контроль у формах та обсягах, визначених відповідно до частини першої статті 320 цього Кодексу, та не несуть відповідальності за невиконання митних формальностей, за винятком випадків, якщо необхідність участі посадових осіб митних органів у виконанні митних формальностей визначена автоматизованою системою митного оформлення або посадовими особами митних органів за результатами застосування системи управління ризиками.”.

4. У статті 234:

1) у частинах першій та третій слова “не є об’єктом оподаткування митними платежами” замінити словами “не є об’єктом оподаткування ввізним митом”;

2) у частині другій слова “оподатковуються митом відповідно до цього Кодексу та податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України” замінити словами “оподатковуються ввізним митом відповідно до цього Кодексу”;

3) у частині четвертій слова “оподатковуються митними платежами” замінити словами “оподатковуються ввізним митом”;

4) доповнити статтю частиною сьомою такого змісту:

“7. Товари, що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, оподатковуються податком на додану вартість у порядку, встановленому цим Кодексом та Податковим кодексом України.”.

5. Статтю 236 викласти в такій редакції:

“Стаття 236. Декларування товарів, що переміщуються
(пересилаються) через митний кордон України у
міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, здійснює оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник, одержувач (відправник). Кореспонденція, поштові листи та листівки, література для сліпих, друковані матеріали, міжнародні експрес-відправлення документарного характеру декларуються в усній формі на підставі товаросупровідних документів. Інші товари, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, підлягають письмовому декларуванню.

2. Декларування товарів, зазначених у частині першій статті 234 цього Кодексу, здійснює одержувач, оператор поштового зв'язку чи експрес-перевізник шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних. Для цілей цієї частини перелік відомостей, що вносяться до електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, затверджує Кабінет Міністрів України.

У разі якщо оператор поштового зв'язку чи експрес-перевізник здійснює декларування товарів, зазначених у частині першій статті 234 цього Кодексу, шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, передбаченої абзацом першим цієї частини, укладення договору на здійснення представництва одержувача не вимагається.

3. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) для одного одержувача — громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10 000 євро (крім визначених у частині четвертій цієї статті), здійснює оператор поштового зв'язку шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних поштових відправлень з урахуванням відомостей та документів, визначених актами Всесвітнього поштового союзу.

Громадянин має право декларувати такі товари шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних. Для цілей цієї частини та частини п'ятої цієї статті перелік відомостей, що вносяться до електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, затверджує Кабінет Міністрів України.

4. Декларування товарів (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів для одного одержувача — громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, здійснює оператор поштового зв'язку шляхом подання додаткових реєстрів міжнародних поштових відправлень.

5. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) для одного одержувача — громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10 000 євро (крім визначених у частині шостій цієї статті), здійснює експрес-перевізник шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних експрес-відправлень.

Громадянин має право декларувати такі товари шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних.

6. Декларування товарів (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів для одного одержувача — громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, здійснює експрес-перевізник шляхом подання додаткових реєстрів міжнародних експрес-відправлень.

У разі заздалегідь визначеної експрес-перевізником неможливості здійснення декларування товарів, зазначених в абзаці першому цієї частини, декларування таких товарів здійснює їх одержувач шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, зазначеної в абзаці другому частини третьої цієї статті. При цьому правила дистанційного продажу товарів не застосовуються.

7. Для цілей цього Кодексу реєстри (тимчасові та додаткові) міжнародних поштових та експрес-відправлень замінюють митні декларації. Оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник подає реєстри у вигляді набору даних.

До тимчасового реєстру оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник вносить відомості про:

- 1) вид відправлення;
- 2) унікальний номер відправлення;

3) декларанта, відправника, одержувача товарів у відправленні, реквізити для зв'язку за наявності (адреса електронної пошти та/або номер телефону);

4) найменування країни відправлення (призначення);

5) товари у відправленні (найменування, звичайний торговельний опис, торговельна марка та виробник товарів (за наявності у товаросупровідних та комерційних документах), код товару згідно з УКТ ЗЕД, кількість, фактурна та/або митна вартість);

6) нарахування митних платежів (застосування пільг із сплати митних платежів, суми митних платежів, спосіб і особливості їх нарахування та сплати, офіційний курс валюти України до іноземної валюти);

7) транспортні, комерційні та інші супровідні документи на товари.

До додаткового реєстру, крім відомостей, зазначених у пунктах 1—7 цієї частини, оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник вносить відомості про:

1) номер і дату відповідного тимчасового реєстру (за наявності);

2) суми митних платежів, що підлягають сплаті за цим реєстром (крім податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів);

3) повернення відправлення відправнику.

У разі переміщення (пересилання) товарів на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник у додатковому реєстрі додатково зазначає:

1) унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару;

2) обліковий код платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів підприємства електронного інтерфейсу та посередника підприємства електронного інтерфейсу, яким надається забезпечення сплати митних платежів відповідно до статті 374¹ цього Кодексу;

3) забезпечення сплати податку на додану вартість підприємством електронного інтерфейсу — резидентом або посередником підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента.

Оператору поштового зв'язку та експрес-перевізнику заборонено включати до одного додаткового реєстру відомості про товари, що переміщуються (пересилаються) згідно з правилами дистанційного продажу товарів, якщо вони містять облікові коди платників податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів різних підприємств електронного інтерфейсу.

Перелік відомостей, що вносяться до реєстру у вигляді набору даних, затверджує Кабінет Міністрів України. Порядок заповнення таких реєстрів, у тому числі порядок внесення змін до них, визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням актів Всесвітнього поштового союзу.

8. Оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник подає до митного органу тимчасовий реєстр під зобов'язання про подання додаткового реєстру (додаткових реєстрів) та сплату митних платежів за товари, які є об'єктом оподаткування, протягом 60 днів з дати оформлення відповідного тимчасового реєстру.

9. Для випуску товарів за тимчасовим реєстром застосовують курси валют, визначені відповідно до статті 3¹ цього Кодексу, чинні на дату подання тимчасового реєстру до митного органу для оформлення.

Митні платежі сплачують за додатковим реєстром з урахуванням курсу валют, чинного на дату подання до митного органу тимчасового реєстру, що йому передував.

Дозволено подання оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником додаткових реєстрів та сплата митних платежів за товари, що є об'єктами оподаткування, без подання тимчасового реєстру. У такому разі митні платежі нараховуються за курсом валют, чинним на дату подання додаткового реєстру до митного органу для оформлення.

10. У разі декларування товарів оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) суми митних платежів сплачує такий оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник до або на день подання відповідних додаткових реєстрів до митного органу для оформлення.

Декларування на підставі додаткового реєстру та митне оформлення товарів, які після ввезення на митну територію України повертаються за її межі відправникам у строки, визначені законодавством України з питань митної справи з дати оформлення тимчасового реєстру, припиняє зобов'язання оператора поштового зв'язку, експрес-перевізника із сплати митних платежів за такі товари.

11. Порушення оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником зобов'язання, передбаченого частиною восьмою цієї статті, є підставою для відмови митним органом у прийнятті нових тимчасових реєстрів до моменту виконання такого зобов'язання.

12. У порядку, передбаченому цією статтею, допускається також поміщення у митний режим експорту товарів, сумарна митна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що переміщуються (пересилаються) підприємствами за межі митної території України у міжнародних поштових або експрес-відправленнях, шляхом подання оператором поштового зв'язку або експрес-перевізником додаткового реєстру міжнародних поштових або

експрес-відправлень у разі, якщо на товари не встановлено вивізне мито або обмеження щодо їх вивезення за межі митної території України відповідно до статті 197 цього Кодексу.”.

6. У частині третій статті 237 слова “та Податкового кодексу України не є об’єктом оподаткування митними платежами” замінити словами “не є об’єктом оподаткування ввізним митом”.

7. Абзац третій частини третьої статті 246 після слів “у виконанні митних формальностей щодо товарів” доповнити словами і цифрами “(у тому числі щодо товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро та які декларуються у реєстрах міжнародних поштових та експрес-відправлень)”.

8. Пункт 1 частини першої статті 289 викласти в такій редакції:

“1) у разі ввезення товарів на митну територію України — з моменту фактичного ввезення цих товарів на митну територію України, а в разі ввезення на митну територію України товарів, придбаних згідно з правилами дистанційного продажу товарів, — з дати отримання продавцем (іншою особою на користь продавця) коштів в оплату вартості проданих товарів;”.

9. Частину першу статті 290 доповнити пунктом 10 такого змісту:

“10) якщо товари, ввезені на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, вивозяться за межі митної території України у зв’язку з їх поверненням відправнику.”.

10. У статті 293:

1) у частині першій:

в абзаці першому слова “крім випадку, визначеного абзацом другим цієї частини” замінити словами “крім випадків, визначених абзацами другим і четвертим цієї частини”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“У разі декларування товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, особою, на яку покладається обов’язок із сплати податку на додану вартість, є підприємство електронного інтерфейсу.”;

2) частину третю доповнити пунктом 8 такого змісту:

“8) у разі декларування товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, якщо підприємством електронного інтерфейсу є нерезидент — посередник (посередники), визначений (визначені) таким підприємством електронного інтерфейсу.”.

11. Частини другу і третю статті 295 викласти в такій редакції:

“2. Нарахування сум митних платежів здійснюється у валюті України, крім випадків, визначених у статті 191¹ Податкового кодексу України для товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, якщо підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, а нарахування сум податку на додану вартість здійснюється в іноземній валюті.

3. Для цілей нарахування митних платежів застосовуються ставки, що діють на день подання митної декларації на товари митному органу, а в разі якщо митне оформлення здійснюється без подання митної декларації — на день його здійснення, крім випадків, визначених абзацом другим цієї частини.

Для цілей нарахування податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів застосовується ставка податку чинна на день виникнення обов’язку із сплати митних платежів.”.

12. Частину четверту статті 298 доповнити абзацом такого змісту:

“Податок на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів у випадках, визначених законодавством України з питань митної справи, сплачується у валюті України, іноземній валюті, за курсом, визначеним частиною другою статті 3¹ цього Кодексу, на рахунки, визначені частиною третьою статті 374¹ цього Кодексу.”.

13. Статтю 306 доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. Для поміщення у митний режим імпорту (випуску для вільного обігу) товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів розмір забезпечення сплати митних платежів визначається на рівні суми, еквівалентної 100 000 євро.”.

14. У статті 310:

1) у частині другій:

у пункті 1 слова “митною декларацією” замінити словами “митною декларацією, або щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційна гарантія)”;

пункт 2 доповнити словами “або документами, що відповідно до законодавства замінюють митну декларацію”;

2) в абзаці п’ятому частини десятої слова “поміщених у митний режим, або товарів” замінити словами “поміщених у митний режим, товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, або товарів”.

15. Абзац перший частини четвертої статті 315¹ доповнити словами і цифрами “, крім випадку, визначеного статтею 374¹ цього Кодексу”.

16. У частині першій статті 315⁴:

абзац перший після слів “відповідно до статті 290 цього Кодексу” доповнити словами “, крім випадків, визначених абзацом третім цієї частини”;

доповнити частину абзацом третім такого змісту:

“Вивільнення індивідуальної гарантії щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційної гарантії), здійснює митний орган після прийняття останнього звіту про нарахування та сплату митних платежів за період, протягом якого застосовувалася така гарантія, та отримання підтвердження фактичного виконання зобов’язань, забезпечених цією гарантією, а саме сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів.”.

17. Статтю 320 доповнити частиною п’ятою такого змісту:

“5. Під час митного оформлення товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, застосовується зменшення автоматизованою системою управління ризиками форм та обсягів митного контролю.”.

18. У статті 338:

1) абзац перший частини восьмої викласти в такій редакції:

“8. За результатами митного огляду (переогляду) складається акт огляду (переогляду), крім випадків, визначених частиною дванадцятою цієї статті. Акт огляду (переогляду) складається у двох примірниках, в якому зазначаються відомості про:”;

доповнити статтю частиною дванадцятою такого змісту:

“12. Якщо за результатами митного огляду товарів, декларування яких здійснено шляхом подання оператором поштового зв’язку, експрес-перевізником реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних поштових чи експрес-відправлень, не встановлено невідповідностей та/або порушень законодавства України з питань митної справи, результати такого огляду фіксуються в електронній формі шляхом внесення відповідних відомостей до єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів України.”.

19. У статті 374:

у частинах шостій і сьомій:

в абзаці першому слова “та не є об’єктами оподаткування митними платежами” замінити словами “та не є об’єктами оподаткування ввізним митом”;

друге речення абзацу другого викласти в такій редакції: “Базою оподаткування ввізним митом для таких товарів є їхня сумарна фактурна вартість.”;

частину сьому доповнити абзацом третім такого змісту:

“Оподаткування податком на додану вартість товарів, зазначених в абзацах першому і другому цієї частини, здійснюється за ставкою, визначеною Податковим кодексом України.”.

20. Доповнити Кодекс статтею 374¹ такого змісту:

“Стаття 374¹. Особливі умови забезпечення та сплати податку на додану вартість по операціях з дистанційного продажу товарів

1. При поміщенні у митний режим імпорту (випуску для вільного обігу) товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, виконання обов’язку із сплати митних платежів забезпечується шляхом надання індивідуальної гарантії щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційної гарантії), у порядку, визначеному цією статтею:

підприємством електронного інтерфейсу, якщо таке підприємство є резидентом; або

посередником підприємства електронного інтерфейсу, якщо таке підприємство є нерезидентом.

Відомості про індивідуальну гарантію щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційну гарантію), надану підприємством електронного інтерфейсу або посередником підприємства електронного інтерфейсу, оператор поштового зв’язку, експрес-перевізник вносить до додаткового реєстру міжнародних поштових, експрес-відправлень у встановленому порядку. Така гарантія має бути чинною на момент прийняття митним органом додаткового реєстру міжнародних поштових, експрес-відправлень.

Гарантія є застосованою з моменту оформлення митним органом першого додаткового реєстру міжнародних поштових, експрес-відправлень, в якому зазначено таку гарантію.

2. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент, посередник підприємства електронного інтерфейсу (якщо підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом) зобов’язані подавати до митного органу звіт про нарахування та сплату митних платежів у строки, визначені Податковим кодексом України.

Якщо у майбутніх періодах підприємство електронного інтерфейсу — резидент, посередник підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента, самостійно виявить помилки у раніше поданому ним звіті про

нарахування та сплату митних платежів, така особа зобов'язана надіслати уточнюючий розрахунок до такого звіту.

3. Сума податку на додану вартість, зазначена у звіті про нарахування та сплату митних платежів, підлягає сплаті протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку для подання такого звіту, визначеного Податковим кодексом України, у такому порядку:

1) на валютний рахунок, відкритий центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в уповноваженому банку, — якщо сплату податку здійснюють в іноземній валюті (євро або долар США);

2) на рахунок, відкритий митному органу в органі, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, — якщо сплату податку здійснюють у валюті України.

Реквізити валютного рахунку, визначеного підпунктом 1 цієї частини, публікуються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

У разі виконання обов'язку із сплати митних платежів у спосіб, визначений пунктом 2 цієї частини, звіт про нарахування та сплату митних платежів є розпорядженням митному органу на перерахування до державного бюджету України коштів у сумі, зазначеній у цьому звіті.

Посередник підприємства електронного інтерфейсу може використовувати отримані від підприємства електронного інтерфейсу, від імені якого він діє, кошти для виконання обов'язку із сплати митних платежів виключно для цілей сплати податку.

4. Звірка відомостей про нараховані підприємством електронного інтерфейсу та сплачені ним чи його посередником суми податку на додану вартість між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. У разі неподання звіту про нарахування та сплату митних платежів або неотримання підтвердження сплати відповідно до частини третьої цієї статті податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів митний орган відповідно до статті 317¹ цього Кодексу пред'являє вимоги особам, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів у порядку, визначеному цим Кодексом. У разі невиконання такими особами обов'язку із сплати митних платежів митні органи вживають заходів відповідно до статті 317² цього Кодексу.”.

21. Доповнити Кодекс статтями 455¹ та 455² такого змісту:

“Стаття 455¹. Облік підприємств електронного інтерфейсу — нерезидентів, їхніх посередників та взаємодія з ними

1. У разі наміру ввезення на митну територію України товарів згідно з правилами дистанційного продажу товарів підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов’язане визначити посередника. Допускається визначення підприємством електронного інтерфейсу кількох посередників.

Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент та визначений ним посередник зобов’язані стати на облік у митному органі як платники податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів. У разі визначення підприємством електронного інтерфейсу кількох посередників всі посередники підлягають обліку як платники податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів.

Заяву про взяття на облік як платника податку від імені підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента подає до митного органу посередник такого підприємства електронного інтерфейсу. У разі визначення підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом кількох посередників, уповноважених діяти від його імені, такі посередники підлягають взяттю на облік на підставі їхніх заяв.

Кожному підприємству електронного інтерфейсу — нерезиденту, посереднику підприємства електронного інтерфейсу присвоюється унікальний обліковий код платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів. Цей код може використовуватись лише для цілей, визначених правилами дистанційного продажу товарів.

2. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов’язане вести облікові записи щодо дистанційних продажів товарів. Зазначені облікові записи мають бути деталізованими для можливості проведення перевірки правильності, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податку на додану вартість.

3. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов’язане надавати доступ в електронній формі до облікових записів, зазначених у частині другій цієї статті, на запит митних органів.

Такі облікові записи підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зберігає не менше 1095 календарних днів після завершення року, в якому здійснено операцію з продажу.

4. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент або посередник підприємства електронного інтерфейсу до моменту ввезення товару на митну територію України зобов’язані надати:

1) митним органам України інформацію про:

унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару;

фактурну вартість товару в іноземній валюті, в якій здійснено дистанційний продаж цього товару (а також код такої валюти), та в євро за курсом, визначеному відповідно до статті 39¹ Податкового кодексу України;

дату отримання продавцем (або іншою особою на користь продавця) коштів в оплату вартості проданого товару або дату постачання товару (якщо на дату відвантаження товару такі кошти не було отримано);

2) оператору поштового зв'язку, експрес-перевізнику інформацію про унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару.

5. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов'язане надати доступ в електронній формі до облікових записів, зазначених у частині другій цієї статті, визначеному ним посереднику (посередникам). На запит митних органів посередник (посередники) надає (надають) доступ до таких облікових записів.

6. Порядок взяття на облік підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента, посередника підприємства електронного інтерфейсу як платників податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів та зняття їх з обліку, перелік відомостей, що мають міститися в облікових записах підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента, порядок взаємодії митних органів, підприємств електронного інтерфейсу — нерезидентів та їхніх посередників, операторів поштового зв'язку та експрес-перевізників затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням актів законодавства Європейського Союзу.

Стаття 455². Облік підприємств електронного інтерфейсу - резидентів та взаємодія з ними

1. У разі наміру ввезення на митну територію України товарів згідно з правилами дистанційного продажу підприємство електронного інтерфейсу — резидент зобов'язане подати до митного органу заяву про взяття його на облік як платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів.

Кожному підприємству електронного інтерфейсу — резиденту, присвоюється унікальний обліковий код платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів. Цей код може використовуватись тільки для цілей, визначених правилами дистанційного продажу товарів.

2. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент зобов'язане вести облікові записи щодо дистанційних продажів товарів. Зазначені облікові записи повинні бути деталізованими для можливості проведення

перевірки правильності своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податку на додану вартість.

3. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент зобов'язане надавати доступ в електронній формі до облікових записів, зазначених у частині другій цієї статті, на запит митних органів.

4. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент до моменту ввезення товару на митну територію України зобов'язане надати:

1) митним органам України інформацію про:

унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару;

фактурну вартість товару у валюті України;

дату отримання продавцем (або іншою особою на користь продавця) коштів в оплату вартості проданого товару або дату постачання товару (якщо на дату відвантаження товару такі кошти не було отримано);

2) оператору поштового зв'язку, експрес-перевізнику інформацію про унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару.

5. Порядок взяття на облік підприємства електронного інтерфейсу — резидента як платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів та зняття його з обліку, перелік відомостей, що мають міститись в облікових записах підприємства електронного інтерфейсу — резидента, порядок взаємодії митних органів, підприємств електронного інтерфейсу — резидентів, операторів поштового зв'язку та експрес-перевізників, затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням актів законодавства Європейського Союзу.”.

22. Розділ XXI “Прикінцеві та перехідні положення” доповнити пунктами 9⁵² і 9⁵³ такого змісту:

“9⁵². Установити, що посадові особи підприємства електронного інтерфейсу, посередника підприємства електронного інтерфейсу, оператора поштового зв'язку, експрес-перевізника звільняються від адміністративної відповідальності, встановленої цим Кодексом, за правопорушення, пов'язані з неповною та/або несвоєчасною сплатою податку на додану вартість щодо товарів сумарна фактурна вартість яких не перевищує 150 євро, що переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, вчинені протягом одного року, який відліковують після спливу 45 днів з дня опублікування в газеті “Урядовий кур'єр” рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів, за умови сплати такого податку в повному обсязі.

9⁵³. Установити, що положення частин другої — п'ятої статті 455¹, частин другої — четвертої статті 455² цього Кодексу підлягають застосуванню з дня, наступного за днем опублікування в газеті “Урядовий кур’єр” рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пунктів 3—20 (щодо внесення змін до статей 233, 234, 236, 237, 246, 289, 290, 293, 295, 298, 306, 310, 315¹, 315⁴, 320, 338, 374, 374¹ Митного кодексу України), абзацу другого пункту 22 (щодо доповнення пунктом 9⁵² Розділу XXI “Прикінцеві та перехідні положення” Митного кодексу України) розділу I цього Закону, які набирають чинності через 45 днів з дня, наступного за днем опублікування в газеті “Урядовий кур’єр” рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів, визначених цим Законом, але не раніше 1 січня 2027 року.

2. Кабінету Міністрів України:

1) внести на розгляд Верховної Ради України відповідно до бюджетного законодавства пропозиції щодо збільшення видатків Державного бюджету України у 2026—2027 роках на забезпечення діяльності митних органів з питань запровадження в Україні правил дистанційного продажу товарів;

2) до 1 січня 2027 року:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**